

Kijken over de grenzen van de vlechtkunst

'Linking' heet de nieuwe expositie in het jubilerende Nationaal Vlechtmuseum in Noordwolde.

De titel verwijst naar de verbondenheid van het vlechten met veel verwante technieken zoals textielbewerking, pottenbakken, meubelmakerij en edelsmidkunst. Maar 'Linking' slaat ook op vlechters die over grenzen kijken, van hun eigen ambacht of juist in andere landen bij andere kunstenaars.

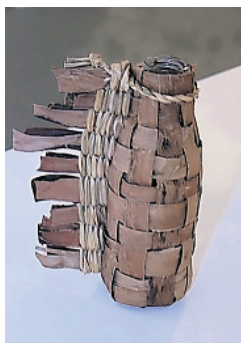
De Rijksrietvlechtschool bestaat honderd jaar en het museum viert dit met deze gevarieerde internationale tentoonstelling, naast andere, kleine exposities. De geselecteerde kunstenaars komen uit België, Finland, Engeland, Oekraïne, Zweden, Denemarken, Spanje, Japan en Nederland. Gerecycled plastic, voddendekens, papier, wol, elektriciteitsdraad, schors, stekels van een stekeelvarken – dat is nog maar een greep uit de veelheid van materialen waarmee is gewerkt.

Detail uit 'Pitchfork' van Minna Koskinen uit Finland, die een hooivork bekleedde met stukjes deken. FOTO'S ANKE D. FEENSTRA

Stéphanie Jacques uit België maakte 'Le couple' van essenhout, henneptouw en rode wol. De uitgeholde sculpturen van essenhout zijn deels omwikkeld met dikke strengen rode wol. Het contrast van het felle rood met de sobere vormgeving en blanke

hout werkt heel goed. 'The bottle project' van Tim Johnson uit Engeland en Mònica Guilera Subirana uit Spanje is speciaal voor deze tentoonstelling gemaakt. Beiden hebben een andere culturele achtergrond en manier van werken. Samen wikkelden ze zestien klei-

Een flesje uit de serie van Tim Johnson en Monica Guilera Subirana.

ne flesjes, van verschillend formaat en vorm, in allerlei soorten materiaal, van stokjes tot vogelveren. Door deze op een lijn te zetten krijg je een goed overzicht van de mogelijkheden en vlechttechnieken.

Anne Mette Hjørnholm uit

Schaal van Eva Seidenfaden.

Zweden baseert haar eigentijdse manden op traditionele vormen. Voor haar mand gebruikte ze materiaal dat ze bij elkaar scharrelde rond haar huis, zoals berkenwortels en irisbladeren. De wortels en bladeren werden tijdens het vlechten gedraaid en verwerkt tij-

dens het maken van de mand. Het resultaat is lekker speels. Hjørnholm zelf noemt het charactisch.

Aleksandr Khomiak uit de Oekraïne vlecht kunstige manden van wilgentenen waarvan het hart, door de ingewikkelde

Geitenhuid met pinnen van een groot stekeelvarken

van geitenhuid met pinnen van een groot stekeelvarken en een schaal van bast met koperdraad en een veter.

Minna Koskinen uit Finland gaf een ordinaire hooivork een tweede leven door de steel te bekleeden met stukjes voddendeken, vastgehouden door ijzerdraad. Bijzonder zijn de organische potvormen van Ane Lyngsgaard uit Denemarken die zijn opgebouwd uit pulp, wilg en bast. Riny Smits weet met papier uit de papierversnipperaar de meest fantastische vormen te maken. In 'Zonder titel' is, als je goed kijkt, het gedrukte nog zichtbaar.

Tot slot nog twee bijzondere tasjes. 'Coco Chanel' van José Schilder is een elegant tasje gevlochten van wilgentenen met leer en staak of stokje. Jane Nielsen uit Denemarken gebruikte gerecycled plastic en waxdraad voor haar kleurig gevlochten damestasje.

ANKE D. FEENSTRA

'Linking' is tot 4 november 2012 te zien in het Nationaal Vlechtmuseum in Noordwolde.

www.vlechtmuseum.nl

technieken, soms wel van zijde lijkt te zijn. Eva Seidenfaden uit Denemarken werd geïnspireerd tijdens een reis naar Burkino Faso. De basis voor haar zestien schalen is een eenvoudige Afrikaanse, uit een boomstronk uitgehouwen, schaal. Zo is er een